

דוגמנית סמדר דרור, אורח-חיים בלתי-מוסרי

עורר-הדין ברישילטון הודיע בביתה-מישע פט כי בידיו נמצאת הקלטה, שבה נשמע חלק מנסיון האונס. לפני חודשיים הגישה סמדר תלונה במישטרה על האונס-סתר בניגוד לחוק. היא הציגה לפני השוטרים משדר אפי-אם, המתחבר בטור לקו-הטלפון. מכשיר זה משדר את השיחות בקו לטווח קצר. כך שאדם הנמצא בקירבת הבית ובידו מקלט-רדיו יכול לקלוט אותן. סמדר סיפרה בתי-לונתה כי טכנאי טלפון גילה את המשדר, שהיה מוחבא בתוך מכשיר הטלפון שבי-ביתה. היא מיהרה להתקשר לבלש הפרטי ד"ר יעקב בן-ארי, שנשכר על-ידיה כדי לגלות פרטים על רכושו של בעלה. בן-ארי הורה לה לנתק מייד את המכשיר. היא חושדה שהמכשיר הוטמן על-ידי בעלה או שליחיו.

בגידה עם

יוני נמרי

סמדר דרור, בת ה-33, ילידת מאי רוקו, היתה בת שלוש כשהוריה עלו ארצה. שמה המקורי הוא ז'קלין עבדלחק. מישפחתה מרובת הילדים — עשרה אחים ואחיות — שינתה את השם לבנדלק, ואילו היא אימצה אחר-כך את השם דרור.

אביה משתכר למחיתו כפועל בבית-החרושת לצמיגים אליאנס. סמדר חיפשה את חייה-הזהר והפאר, ואמנם מצאה אותם. ב-1967 נבחרה לסגנית מלכת-היופי של ישראל. חצי שנה אחר-כך נבחרה לסגנית מלכת היפה-התיכון. ב-1968 נבחרה לנסיכת ים-כינרת. במיסגרת תחרות מלכת-המים של העולם הזה, מאז פילסה לעצמה את הדרך לצמרת עולם הדוגמנות בארץ.

ב-1970 נישאה לאבי ארביב, שהיה אז בארמן במועדון מנדס 77 של רפי שאולי. אחר-כך הפך שותפו בדרגסטור, עד שפרש ופתח את הסיטי פאב, הנמצא בבעלותו ביחד עם אחיו. הוא גם שותף חלקי במיסעדה הפי קטרוול.

הדוגמנית היפה הירבתה לחשוף את גופה בצילומי עירום. דבר זה הכעיס מאוד את הבעל, שניסה להניעה מלעסוק בדוגמנות. הוא חשד בה שהיא בוגדת בו עם דמויות ידועות שונות, בניגוד המר יוני נמרי. אך סמדר לא נכנעה ללחציה. היא המשיכה לדגמן ולהצטלם בעירום. מערומיה הונצחו גם בפיסלו של נחום ארבל, אשת לוט, הניצב בין סדום לערד. בעיקבות סירובה נתגלו בנייהם סיסכוכים

המיספוך המישפטי "מעשה כיעור"

זוזרים ונישנים. מדי פעם היתה סמדר מפסיקה את עבודתה, כדי לפייס את בעלה. אך תמיד חזרה לעולם הדוגמנות, שממנו לא יכלה להיפרד.

לפני שנה לקה ארביב בניגודל ממאיר נבלות המגן, ונאלץ לעבור שני ניתוחים מסובכים. על אף שהבעל שכב חולה במשך תקופה ארוכה, נאמר בתביעת הגירושין שהגישו פרקליטיו של הבעל לבייתה-הדיון הרבני, "לא טיפלה בו אשתו. זיא המשיכה להגותו ולנהל חיים פרועים גם ידידיה, תוך שהיא מאימת ללא הרף. יי ישנם גברים טובים יותר מהבעל, היודי-ים לספק את כל מחסורה."

"ביום ה-18 באפריל 1982 התפרץ בעלי שוב ואמר שאני אבודה. בעלי קרא לי זונה' והחל מאיים עלי שיגמור אותי ושאיני אמות אפילו אם הוא יאלץ לשבת בביתה-הסוהר. הוא הבטיח שהוא ישג אני שים אשר, יחסלו אותי."

סמדר הציגה לפני בית-המישפט צילוי-מים, שבהם נראים סדינים קרועים, שלי-טענתה עשה זאת בעלה. הבעל לא נשאר חייב. הוא מסביר את המשבר שפקד את בני-הזוג בהתנהגותה של סמדר. "האשה מנהלת אורח-חיים פרוע ובלתי מוסרי, הפוגע בבעל ומביישו בפרהסיא." נטען בכתב-ההגנה של אבי ארביב. "האשה מצטלמת בצילומים פור-נוגריים ובפוזות מגרות. צילומים אלה מופצים ברבים, פוגעים בבעל ומלבינים את פניו.

"האשה מבלה באופן קבוע עם גברים אחרים, רובם אלמנטים שליליים כאנשי העולם-התחתון. בילויים אלה נערכים עד השעות הקטנות של הלילה. במיסגרתם מכצעת האשה מעשי כיעור ההופכים את חיייהם המשותפים של בני-הזוג בלתי אפי-שריים."

מי מהשניים צודק? על כך יחליט בית-המישפט. יוסף הימן

כי הנתבע מחזר אחרי אחותה, נערה קטינה, נאמר בתביעה. "לימים נסתבר כי הלה שידלה לחיות עימו וקיים עימה יחסי-אישות מאחורי גבה של התובעת ותוך פגיעה בה ובמישפחתה, והעניין השאיר בתובעת פצע נפשי עמוק. גם לאחר מכן המשיך הנתבע בהתנהגות חמורה כלפי התובעת, תוך התעלמות ממנה, כאשר הוא מועל באמונה, ונו סברה כי לאחר מעשהו החמור הן מבהיי נה היילכתית והן מבחינה פלילית, יחזור בו מסורו."

באחד מתצהיריה טוענת האשה: "ביום ה-16 באפריל 1982, בשעות אחרי-הצהר-ריים, חזר בעלי הביתה והחל מאיים עלי שישפוך על פני חומצת-מלח ויגרם להשי-חתה פני במידה כזו, שאנשים יפחדו להסתכל עלי. בעלי המשיך לאיים כי ינקר את עיני וכי ידאג שאשב בכיסאי גלגלים וכי הוא ידאג, לגמור' אותי בצורה כלשהי. התאבנות מרוב פחד ופחדתי להר-גיב, שמא כל תגובה מצדי תגרוור אותי להמשך איומיו. בעלי תפס אותי בורוע יד שמאל, וורק אותי לכיוון המיטה הוו-גית. נחבלתי קשות בידי השמאלית כתו-צאה מלפיתתו. נזקקתי לטיפול רפואי (מצורף אישור רפואי).

בתצהיר שהגיש לבית-המישפט המחוזי, מעלה הבעל האשמות חמורות נוספות: "בעת שהייתי מחוץ לתל-אביב, פרצה אשתי את החדר שיוחד לשימושי על-פי צו כבוד השופט, ואשר היה נעול על מפתח, הפלה את הסדר בחדר והעלימה מתוכו חפצים אישיים שונים, ובין היתר שרשרת זהב, שפכה מייגילוח על הריצפה וזיהמה את החדר ואת חפצי האישיים.

"אשתי, המבלה מידי לילה עד השעות הקטנות של הבוקר, חוזרת לביתנו המשו-תף כשהיא בגילופין, גורמת במכוון לרעי-שים, מפעילה מוסיקה בשעות הבוקר הי-מוקדמות בעוצמה רבה, גורמת מיטרד לשכנים ולי ומכה אותי במגפיה כשאני מנסה להנמיך את המקלט."

חומצת-מלח

בפנים

השופט פורת ביקש בזמנו מן הר-דוגמנית לנהל יומן, שבו תרשום את כל מעשיו של בעלה, אשר פוגעים בה. על-פי יומן זה ניסחה תצהירה. בכתב-התביעה שהגיש נגדו היא מגוללת גם פרשות מן העבר. לתובעת הסתבר